שער הפסוקים — פרשת אמור

סימן כ"ד:

הענין הוא, כי זה בן האשה הישראלית, הוא בן האיש המצרי, שהרגו מרע"ה, כנזכר בפרשת שמות. וכבר ידעת, כי המצרי ההוא, היה גלגול הרע, אשר בקין בן אדם, וזה הבן מכח האב נמשך, וגם הוא מן הרע ההוא של קין היה. וז"ס והוא בן איש מצרי, ולכן ויקלל את השם:

הגה"ה, א"ש, נלע"ד, כי להיות שמרע"ה הרג את אביו בשם כנודע אצלינו לכן גם הוא ויקלל את השם הנזכר:

ובס"ה אמרו, לאגנא על אימיה, בסוד מגן, ויקוב חור במסך שבין יצירה לעשיה בלבד כדי שמאליו יאירו אצילות ובריאה ויצירה. ולכן ורגמו אותו כל העדה, שהם הסנהדרין והת"ח, לפי שהת"ח יכולים לקבל הארת תוספת שבת, אף בימי החול כנודע. וז"ש לאגנא על אימיה, היא עולם העשיה, שהיא מלכות, ה"א אחרונה שבשם הוי"ה, כנזכר בזוהר. ובזה תבין, למה נסמך לפרשת שבת:

ולכן נרמז שם אהו"ה, בר"ת, 'הישראלית 'את 'השם 'ויקלל, שהוא השם הנרמז גם בר"ת, (ויקרא כ' ו') 'אל 'האובות 'ואל 'הידעונים. וגם בר"ת, (בראשית א') 'את 'השמים 'ואת 'הארץ. והוא במלכות. ובכח שם זה, נקב נקב בין יצירה לעשיה כנזכר. והוא בן איש מצרי שהרגו משה, לפי שהיה בחי' קין, ולכן נתקנא על התאומה יתירה של הבל, והיא האשה הישראלית. והרגו משה, והוא הבל, וזה הבן שלה בא לאגנא על אימיה. וקי"ן בגימטריא אהי"ה במלוי יודי"ן ע"ה, והיא סוד תאומה יתירה, שהיא א' החסירה מן קין, פהות ממספר אהי"ה הנזכר. וגם באהי"ה דיודי"ן אל"ף אחת לבד, והבל שתי תאומות: